

Баба и внуче

Въ тъмни нощи се пробуди
Мило внуче соколово,
Баба му се чудомъ чуди
Какъ да го приспи изново.

Нани, нанкай, рожбо мила,
Мило внуче, малъ гидия!
Майка ти е сънь заспала
Отъ сънь сладъкъ не буди я!

Баба ти, съ зори ранила,
Дълга пжтя ще пжтува, —
Чакъ на Божи гроба. — Мила
Божа майка да я чува.

Та отъ тамъ света хаджийка,
Да се върне съ армагани:
Тебе златенъ кръстъ на шийка
На герданче отъ мерджани.

Стари дѣдо броеница
Татку свиленъ поясъ дивни,
Майци нанизъ отъ желтици;
Лели харни — златни гривни;

На комшии по махалата
Света вода отъ Йордана —
Много здраве съ колата
Отъ Христа и Свети Иоана.

П. Славейковъ